

de, herunder et antal konferencer på ministerniveau.

Fem konventionstekster er blevet færdiggjort i 2005, herunder tre, der blev åbnet for undertegnelse på topmødet, nemlig konventionerne om henholdsvis forebyggelse af terrorisme, finansiering af terrorisme og menneskehandel. Førstnævnte undertegnedes af Danmark på topmødet. Danmark har yderligere undertegnet en tillægsprotokol til Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin. Tre tidligere udarbejdede konventionstekster trådte i kraft i 2005, herunder tillægsprotokol 12 til den Europæiske Menneskerettighedskonvention om forbud mod diskrimination, som Danmark imidlertid ikke har tilsluttet sig.

Til listen af konventionstekster føjer sig en lille snes rekommandationer fra Ministerkomitéen. En væsentlig del af begge disse typer af instrumenter er blevet forberedt på de nævnte ministerkonferencer og øvrige konferencer og seminarer. En anden inspirationskilde er Den Parlamentariske Forsamling, der gennem sine rekommandationer til Ministerkomitéen og sine udtalelser om konventionsudkast yder værdifulde bidrag til Europarådets standard- og normsættende arbejde. Det er en tilbagevendende diskussion, i hvilket omfang dette arbejde bør resultere i udarbejdelsen af konventioner, eller om samme formål kan nås ved mindre omfattende foranstaltninger. I sådanne diskussioner har Danmark ofte indtaget den holdning, at det meget ressourcekrævende konventionsarbejde bør forbeholdes tilfælde, hvor nytten er indiskutabel, og at blødere påvirkningsinstrumenter kan være mere hensigtsmæssige ud fra en samlet betragtning.

6. EUROPARÅDET SOM PLATFORM FOR POLITISK DIALOG

Mens de gamle medlemslande med veludviklede internationale netværk i overvejende grad betragter Europarådet som en teknisk præget samarbejdsorganisation, tegner billedet sig anderledes for en række af de lande, der blev medlemmer fra 1990'erne. For dem betød medlemskabet ikke alene et tilbud om at lære demokratiets og retsstatens spilleregler, men også en platform for at fremstille sig for, og i visse tilfælde appellere til omverdenen, sådan som vi for eksempel så det i forbindelse med rose- og orange-revolutionerne i Georgien og Ukraine.

Selve udvidelsesprocessen med de dertil knyttede diskussioner om overvågning og teknisk bistand bidrog til at politisere arbejdet i både Ministerkomitéen og Den Parlamentariske Forsamling. At medlemskabet af Europarådet for mange af de nye lande også betragtedes som et skridt på vejen mod EU, forstærkede denne udvikling. Uanset at denne dobbelte udvidelsesproces i det væsentlige er afsluttet, tjener Ministerkomitéen fortsat som et forum for politisk debat om et bredt spektrum af emner. Således diskuterede komitéen i februar i år tegningensagen med udgangspunkt i både ytringsfriheden i henhold til Menneskerettighedskonventionen og Europarådets engagement i interkulturel og inter-religiøs dialog.

Mere spektakulære er imidlertid debatterne i Den Parlamentariske Forsamling. I modsætning til, hvad der gælder i Ministerkomitéen, drøfter Forsamlingen i fuld offentlighed landenes overholdelse af deres forpligtelser som medlemmer af Europarådet. Sådanne debatter, på grundlag af detaljerede overvågningsrapporter for eksempel om følsomme emner som menneskerettighedssituationen i Tjetjenien, tiltrækker sig ofte stor interesse. Det samme var tilfældet, da Forsamlingen for nylig drøftede påstandene om tilstedeværelse af hemmelige fængsler og fangetransporter i Europarådets medlemslande.

Af Europarådets 46 medlemslande udgør EU-medlemsstaterne i dag et flertal. Dette forhold stiller krav til både EU- og ikke EU-lande, hvis begge parter fortsat skal betragte Europarådet som et egnet forum for samarbejde og dialog. Det er i dette lys formentlig en fordel, at EU's medlemsstater i Europarådet i mindre grad optræder som en blok, end det for eksempel er tilfældet i OSCE.

7. EUROPARÅDET I DEN EUROPÆISKE INSTITUTIONELLE ARKITEKTUR

Spørgsmålet om Europarådets placering i forhold til andre internationale organisationer, i første række EU og OSCE fik en fremtrædende placering på det tredje topmøde.

Selvom EU-forfatningstraktatens skæbne har sat en foreløbig stopper for EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, således som det var forudset, fortsætter bestræbelserne på at udbygge samarbejdet i øvrigt. Et sæt retningslinjer herfor blev vedtaget på topmødet. De skal sammen med en rapport fra